Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 19. decembra 2012*

„Pritožba — Žlahtniteljske pravice v Skupnosti — Uredba (ES) št. 2100/94 — Člen 73(2) — Odločba odbora za pritožbe USRS o zavrnitvi prijave za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti — Diskrecijska pravica — Nadzor Splošnega sodišča — Člen 55(4) v povezavi s členom 61(1)(b) — Pravica USRS, da postavi novo zahtevo za predložitev rastlinskega materiala“

V zadevi C-534/10 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 15. novembra 2010,

Brookfield New Zealand Ltd s sedežem v Havelock Northu (Nova Zelandija),

Elaris SNC s sedežem v Angersu (Francija),

ki ju zastopa M. Eller, odvetnik,

pritožnici,

drugi stranki v postopku sta

Urad Skupnosti za rastlinske sorte (USRS), ki ga zastopata M. Ekvad in M. Lightbourne, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

Schniga GmbH s sedežem v Bolzanu (Italija), ki jo zastopa G. Würtenberger, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, M. Ilešič, E. Levits (poročevalec), J.-J. Kasel in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: J. Mazák,

sodna tajnica: R. Şereş,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. aprila 2012,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. julija 2012

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

1 Družbi Brookfield New Zealand Ltd (v nadaljevanju: Brookfield) in Elaris SNC (v nadaljevanju: Elaris) s pritožbo predlagata razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 13. septembra 2010 v zadevi Schniga proti USRS – Elaris in Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (T-135/08, ZOdl., str. II-5089, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to razveljavilo odločbo odbora za pritožbe Urada Skupnosti za rastlinske sorte (v nadaljevanju: USRS) z dne 21. novembra 2007 o podelitvi žlahtniteljskih pravic v Skupnosti za sorto Gala Schnitzer (zadevi A 003/2007 in A 004/2007) (v nadaljevanju: sporna odločba).

Pravni okvir

2 Člen 10(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2506/95 z dne 25. oktobra 1995 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 18, str. 255, v nadaljevanju: Uredba št. 2100/94), določa:

„Za sorto velja, da je nova, če na dan prijave, opredeljene v členu 51, žlahtnitelj v smislu člena 11 ni prodajal ali drugače oddajal drugim sestavin sorte ali pridelanega materiala zaradi izkoriščanja sorte ali v to privolil:

(a) na ozemlju Skupnosti več kot eno leto pred navedenim datumom;

[…]“

3 Člen 55(4) Uredbe št. 2100/94 opredeljuje pristojnosti USRS v zvezi s postopkom podelitve žlahtniteljskih pravic v Skupnosti:

„Urad prek splošnih pravil ali prek zahtev v posameznih zadevah opredeli, kdaj, kje, ter katero količino in kakovost materiala za preskušanje in standardne vzorce je treba predložiti.“

4 Člen 61(1) te uredbe določa pogoje za zavrnitev prijave za žlahtniteljsko pravico:

„Urad zavrne prijave za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti, če in kakor hitro ugotovi, da prijavitelj:

[…]

(b) v predpisanem roku ni upošteval pravila ali zahteve v skladu s členom 55(4) ali (5), razen če je urad pristal na neupoštevanje;

[…]“

5 Člen 73, od (1) do (3), te uredbe, naslovljen „Tožbe proti odločbam odborov za pritožbe“, določa:

„1. Tožbe proti odločbam odborov za pritožbe se lahko vložijo na Sodišču.

2. Tožba se lahko vloži zaradi nepristojnosti, bistvenih kršitev postopka, kršitve Pogodbe, kršitve te uredbe ali katerega koli zakonskega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo[,] ali zlorab[e] prostega preudarka.

3. Sodišče je pristojno, da razveljavi ali spremeni sporno odločbo.“

6 Člen 80(1) iste uredbe določa:

„Če prijavitelj žlahtniteljske pravice v Skupnosti, imetnik ali katera koli druga stranka v postopkih pred uradom kljub potrebni skrbnosti v posebnih okoliščinah ni mogel upoštevati določenega roka, se njegove pravice z zahtevo obnovijo, če je na temelju te uredbe neupoštevanje roka neposredno privedlo do izgube katere koli pravice ali pravnih sredstev.“

7 Kot je navedeno v tretji uvodni izjavi Uredbe št. 2506/95, je treba uskladiti pravila o postopkih proti odločbam USRS ali njegovih odborov za pritožbe, uvedena z Uredbo št. 2100/94, s pravili iz Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o blagovni znamki v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).

Dejansko stanje in sporna odločba

8 Konsortium Südtiroler Baumschuler (v nadaljevanju: KSB) – katerega pravice so prešle na družbo Schniga GmbH (v nadaljevanju: Schniga) – je 18. januarja 1999 vložil prijavo za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti pri USRS za sorto jabolka (Malus Mill) Gala Schnitzer, najprej poimenovano Schniga.

9 USRS je naročil Bundessortenamt (nemški zvezni urad za rastlinske sorte), naj opravi preskušanje v skladu s členom 55(1) Uredbe št. 2100/94.

10 USRS je z dopisom z dne 26. januarja 1999 od KSB zahteval, naj med 1. in 15. marcem 1999 njemu in Bundessortenamt predloži material, potreben za preskušanje. USRS je tudi pojasnil, da mora KSB upoštevati vse fitosanitarne in carinske pogoje, ki veljajo za pošiljko takega materiala.

11 KSB je zahtevani material predložil v predpisanem roku.

12 USRS je z dopisom z dne 25. marca 1999 potrdil prejem zahtevanega materiala, vendar je hkrati navedel, da mu ni bilo priloženo fitosanitarno spričevalo. KSB je predlagal, naj ta nujni dokument predloži „čim prej“.

13 KSB je 23. aprila 1999 Bundessortenamt poslal evropski rastlinski potni list in pojasnil, da je organ, ki ga je izdal, namreč služba za varovanje rastlin avtonomne pokrajine Bolzano (Italija), navedel, da je ta dokument fitosanitarno spričevalo.

14 Bundessortenamt je 3. maja 1999 obvestil KSB, da je material prispel v roku in da je primeren. Poleg tega je navedel, da predloženi evropski rastlinski potni list zadostuje za preskušanje in preverjanje materialnih pogojev za podelitev žlahtniteljske pravice v Skupnosti. Vendar je Bundessortenamt zahteval kopijo uradnega spričevala, ki potrjuje, da v predloženem materialu ni virusa.

15 KSB je leta 2001 obvestil Bundessortenamt, da ni mogel predložiti zahtevanega pisnega dokazila. Izkazalo se je, da material, ki je bil marca 1999 predložen za preskušanje, ni bil brez virusa. Zato je Bundessortenamt obvestil USRS o svojem namenu izkoreninjenja okuženega materiala, da bi se preprečilo širjenje okužbe na druge rastline.

16 USRS je v elektronskem dopisu z dne 13. junija 2001 KSB sporočil, da je skupaj z Bundessortenamt odločil, da mu dovoli predložiti nov rastlinski material brez virusa za ponovno presojo prijave. USRS je svojo odločitev utemeljil z dejstvom, da poslana navodila glede fitosanitarnega stanja materiala niso bila dovolj jasna, ker v njih ni bilo natančno določeno, da v rastlinskem materialu ne sme biti virusa. KSB naj zato ne bi bilo mogoče šteti za odgovornega za nastali položaj.

17 Družbi Elaris, ki ima licenco, ki izhaja iz žlahtniteljske pravice za sorto Baigent, in Brookfield, ki je imetnica te pravice, sta 5. maja 2006 pri USRS na podlagi člena 59 Uredbe št. 2100/94 vložili ugovora zoper podelitev žlahtniteljske pravice za sorto Gala Schnitzer. Ugovora sta temeljila na prejšnji žlahtniteljski pravici za sorto jabolka (Malus Mill) Baigent.

18 Razlogi, ki jih je navedla družba Brookfield, so se nanašali na neobstoj zadostnega razlikovalnega učinka prijavljene sorte glede na sorto, katere imetnica je. Poleg tega je navedena družba izpodbijala, da je bil KSB upravičen ponovno poslati rastlinski material brez virusa, čeprav bi moral USRS njegovo prvotno prijavo zavrniti.

19 Pristojni odbor pri USRS je z odločbami EU 18759, OBJ 06-021 in OBJ 06-022 z dne 26. februarja 2007 podelil žlahtniteljsko pravico za sorto Gala Schnitzer, ker je menil, da se ta sorta dovolj razlikuje od referenčne sorte Baigent. Poleg tega je zavrnil ugovore družbe Brookfield.

20 Družba Brookfield je 11. aprila 2007 na podlagi členov od 67 do 72 Uredbe št. 2100/94 vložila pritožbo zoper odločbe navedenega odbora.

21 Odbor za pritožbe je s sporno odločbo razveljavil odločbo pristojnega odbora pri USRS in sam zavrnil prijavo za žlahtniteljsko pravico za sorto Gala Schnitzer. Zlasti je menil, da USRS na podlagi člena 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94 ne more dovoliti KSB, da predloži nov material, ker ni izpolnil zahtev v posamezni zadevi v smislu člena 55(4) navedene uredbe, ki so bile navedene v dopisih z dne 26. januarja 1999 in 25. marca 1999.

Tožba pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

22 Družba Schniga je s tožbo, ki jo je vložila 4. aprila 2008, Splošnemu sodišču predlagala, naj razveljavi sporno odločbo na podlagi teh tožbenih razlogov:

— nedopustnost ugovorov, ki sta jih družbi Elaris in Brookfield podali pred USRS;

— kršitev členov 61(1)(b) in 62 Uredbe št. 2100/94;

— kršitev člena 55(4) Uredbe št. 2100/94.

23 Družbi Elaris in Brookfield sta v postopku pred Splošnim sodiščem sodelovali kot intervenientki v podporo USRS. Med obravnavo je USRS spremenil svoja predloga in se pridružil stališču družbe Schniga.

24 Splošno sodišče je po tem, ko je prvi tožbeni razlog družbe Schniga razglasilo za nedopusten, obravnavalo dopustnost tretjega tožbenega razloga, ki sta jo izpodbijali družbi Elaris in Brookfield.

25 Splošno sodišče je glede tega v točki 39 izpodbijane sodbe razsodilo, da je odbor za pritožbe pravno opredelil dopisa z dne 26. januarja in 25. marca 1999, tako da lahko opravi nadzor nad to opredelitvijo.

26 Splošno sodišče je nato ob vsebinski presoji tretjega tožbenega razloga družbe Schniga v točkah 62 in 63 izpodbijane sodbe zavrnilo ugotovitve odbora za pritožbe, da je moral, ker KSB ni izpolnil posameznih zahtev iz dopisov USRS z dne 26. januarja in 25. marca 1999, ta urad zavrniti prijavo KSB za sorto Gala Schnitzer.

27 Preudarki Splošnega sodišča, na podlagi katerih je to ugotovilo, da USRS ni kršil obsega diskrecijske pravice, ki mu jo podeljuje člen 55(4) Uredbe št. 2100/94, so razvidni iz točk od 64 do 80 izpodbijane sodbe.

28 Na prvem mestu je Splošno sodišče v točki 64 izpodbijane sodbe pojasnilo, da je v skladu z načelom dobrega upravljanja in nujnostjo zagotovitve pravilnega poteka in učinkovitosti postopkov, da ima USRS – če meni, da se nenatančnost glede pogojev, od katerih je odvisna presoja prijave za podelitev žlahtniteljske pravice, lahko odpravi – možnost nadaljevati presojo prijave, ne da bi jo moral zavrniti.

29 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 65 izpodbijane sodbe poudarilo, da taka diskrecijska pravica omogoča USRS, da se prepriča, ali so njegove posamične zahteve jasne, vlagateljem pa, da se nedvoumno seznanijo s svojimi pravicami in obveznostmi.

30 Splošno sodišče je po tem, ko je opozorilo na vse dopisovanje med USRS in KSB, v točki 75 izpodbijane sodbe ugotovilo, da sta dopisa z dne 26. januarja in 25. marca 1999 vsebovala nenatančnost glede tega, da mora biti predloženi rastlinski material brez virusa, in da je bil zato elektronski dopis z dne 13. junija 2001 namenjen odpravi te nenatančnosti.

31 Na drugem mestu je Splošno sodišče kot brezpredmetne zavrnilo navedbe družb Elaris in Brookfield, ki so temeljile na domnevni slabi veri KSB v postopku preizkusa njegove prijave, in navedlo, da člen 80 Uredbe št. 2100/94 v obravnavani zadevi ni upošteven.

32 Splošno sodišče je zato sprejelo tretji tožbeni razlog družbe Schniga in razveljavilo sporno odločbo.

Postopek pred Sodiščem

33 Pritožnici s pritožbo Sodišču predlagata, naj:

— primarno, izpodbijano sodbo razveljavi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču;

— podredno, dokončno razsodi in zavrne tožbo na prvi stopnji ter

— družbi Schniga naloži plačilo stroškov.

34 USRS in družba Schniga Sodišču predlagata, naj:

— pritožbo, ki sta jo vložili pritožnici, zavrne in

— jima naloži plačilo stroškov.

Pritožba

35 Pritožnici v utemeljitev pritožbe navajata dva pritožbena razloga, in sicer da naj bi Splošno sodišče kršilo člen 73(2) Uredbe št. 2100/94 in da naj bi kršilo člen 55(4) te uredbe v povezavi z njenima členoma 61(1)(b) in 80.

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 73(2) Uredbe št. 2100/94

Trditve strank

36 Pritožnici Splošnemu sodišču očitata, da je prekoračilo svoje pristojnosti sodnega nadzora, ker je v okviru tretjega tožbenega razloga ponovno opravilo presojo dejanskega stanja. Tako naj bi bila v izpodbijani sodbi znova opravljena presoja glede pomena in obsega dopisov USRS z dne 26. januarja in 25. marca 1999. Vendar pa naj bi bila v skladu s členom 73(2) Uredbe št. 2100/94 pristojnost Splošnega sodišča omejena na nadzor zakonitosti odločb odbora za pritožbe.

37 USRS in družba Schniga trdita, prvič, da je zgolj Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojanje upoštevnih dejstev, česar Sodišče v postopku s pritožbo ne more nadzirati. Drugič, Splošno sodišče naj bi v izpodbijani sodbi opravilo nadzor nad pravno opredelitvijo dejstev s strani odbora za pritožbe, za kar naj bi vsekakor bilo pristojno. Zato naj bi bile trditve pritožnic nedopustne.

Presoja Sodišča

38 Opozoriti je treba, da je bil v skladu s tretjo uvodno izjavo Uredbe št. 2506/95 člen 73 Uredbe št. 2100/94 spremenjen zaradi uskladitve pravil o postopkih proti odločbam USRS ali njegovih odborov za pritožbe s pravili iz Uredbe št. 40/94.

39 Vendar je Sodišče v zvezi s členom 63 Uredbe št. 40/94, besedilo katerega je popolnoma enako besedilu člena 73 Uredbe št. 2100/94, večkrat razsodilo, da je Splošno sodišče pozvano, da presodi zakonitost odločb odborov za pritožbe UUNT in s tem nadzoruje, ali uporabljajo pravo Unije, zlasti glede dejstev, ki so bila predložena navedenim odborom. Splošno sodišče lahko tako v mejah člena 63 Uredbe št. 40/94, kot ga razlaga Sodišče, opravi popoln nadzor zakonitosti odločb odborov za pritožbe UUNT, če je potrebno tudi tako, da razišče, ali so ti odbori pravilno pravno opredelili dejansko stanje spora oziroma ali je bila presoja dejanskih elementov, ki so bili predloženi navedenim odborom, pravilna (glej v tem smislu sodbo z dne 18. decembra 2008 v zadevi Les Éditions Albert René proti UUNT, C-16/06 P, ZOdl., str. I-10053, točki 38 in 39).

40 Glede tega je Sodišče podobno pristojnost Splošnemu sodišču priznalo v zvezi z nadzorom zakonitosti odločb USRS ali njegovih odborov za pritožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 15. aprila 2010 v zadevi Schräder proti USRS, C-38/09 P, ZOdl., str. I-3209, točka 69).

41 Splošno sodišče je v obravnavani zadevi v točki 69 ugotovilo, da sta dopisa z dne 26. januarja in 25. marca 1999 vsebovala zahteve v posameznih zadevah.

42 Ker je treba Splošnemu sodišču priznati enako pristojnost presoje v okviru tožb zoper odločbe USRS ali njegovih odborov za pritožbe, mu v teh okoliščinah ni mogoče očitati, da je napačno uporabilo pravo.

43 Zato je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 55(4) Uredbe št. 2100/94 v povezavi z njenima členoma 61(1)(b) in 80

Trditve strank

44 Pritožnici v okviru drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitata, prvič, da je menilo, da člen 55(4) Uredbe št. 2100/94 USRS dovoljuje, da v posamezni zadevi zahteva predložitev zdravstvenih dokumentov ločeno od zahteve za predložitev rastlinskega materiala, ki je potreben za preskušanje.

45 Drugič, Splošno sodišče naj bi kršilo člen 55(4) v povezavi s členom 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94, ker je razsodilo, da je USRS lahko dovolil predložitev novega rastlinskega materiala po izteku roka, ki je bil določen v prvotni zahtevi za predložitev materiala. Poleg tega je Splošno sodišče po mnenju pritožnic napačno ocenilo, da navedbe „čim prej“ v dopisu z dne 25. marca 1999 ni mogoče šteti za rok v zvezi z zahtevo v posamezni zadevi.

46 Tretjič, pritožnici Splošnemu sodišču očitata, da je USRS priznalo diskrecijsko pravico, ker mu je dovolilo, da lahko sam popravi nenatančnosti v svojih zahtevah v posamezni zadevi, in sicer brez uporabe posebnega postopka, ki je določen v členu 80 Uredbe št. 2100/94, in da je razsodilo, da je vprašanje zatrjevane slabe vere prijavitelja nepomembno.

Presoja Sodišča

47 Kot je razvidno iz točke 63 izpodbijane sodbe, je Splošno sodišče razsodilo, da ima USRS pravico opredeliti pogoje za presojo prijave za žlahtniteljske pravice v Skupnosti, če se ni iztekel rok, v katerem mora avtor te prijave odgovoriti na zahtevo v posamezni zadevi, ki je bila nanj naslovljena.

48 Na podlagi tega je Splošno sodišče v okviru izvajanja diskrecijske pravice v točki 69 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je dopis z dne 25. marca 1999 pomenil zahtevo v posamezni zadevi v zvezi s pisnim dokazilom glede rastlinskega materiala za preskušanje, v točki 72 iste sodbe pa, da je elektronski dopis USRS z dne 13. junija 2001 vseboval zahtevo v posamezni zadevi glede predložitve rastlinskega materiala v smislu člena 55(4) Uredbe št. 2100/94. V zvezi s tem je razsodilo, da USRS ni prekoračil diskrecijske pravice.

49 Splošnemu sodišču zato ni mogoče očitati, da je napačno uporabilo pravo.

50 Najprej je treba namreč poudariti, prvič, da je za delo USRS značilna znanstvena in tehnična kompleksnost pogojev, v skladu s katerimi je treba preizkusiti prijave za žlahtniteljske pravice v Skupnosti, tako da mu je treba pri izvajanju nalog priznati diskrecijsko pravico (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Schräder proti USRS, točka 77). Poleg tega lahko glede na to široko diskrecijsko pravico USRS, če se mu zdi potrebno, upošteva dejstva in dokaze, ki so navedeni ali predloženi prepozno (glej po analogiji v zvezi z UUNT sodbo z dne 13. marca 2007 v zadevi UUNT proti Kaul, C-29/05 P, ZOdl., str. I-2213, točka 42).

51 Drugič, USRS mora kot organ Unije spoštovati načelo dobrega upravljanja, na podlagi katerega mora skrbno in nepristransko preučiti vse upoštevne elemente zadeve ter zbrati vse dejanske in pravne elemente, ki so potrebni za izvajanje njegove diskrecijske pravice. Skratka, zagotoviti mora, kot je poudarilo Splošno sodišče v točki 64 izpodbijane sodbe, pravilen potek in učinkovitost postopkov, ki jih izvaja.

52 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba na prvem mestu opozoriti, da člen 55(4) Uredbe št. 2100/94 določa, da USRS s splošnimi pravili ali z zahtevami v posameznih zadevah opredeli, kdaj in kje je treba predložiti material za preskušanje in standardne vzorce ter kakšni morata biti količina in kakovost tega materiala in vzorcev.

53 Vendar te določbe – tudi zaradi diskrecijske pravice USRS – ni mogoče razlagati tako, da temu uradu preprečuje, da postavi ločeno zahtevo glede rastlinskega materiala za preskušanje in pisnih dokazov v zvezi s tem materialom. Tako – kot je navedlo Splošno sodišče v točki 69 izpodbijane sodbe, ne da bi temu pritožnici nasprotovali – se je dopis z dne 25. marca 1999 nanašal na kakovost rastlinskega materiala za preskušanje, na katero se v skladu s členom 55(4) Uredbe št. 2100/94 izrecno lahko nanaša zahteva v posamezni zadevi.

54 Na drugem mestu Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da je USRS imel pravico postaviti novo zahtevo za predložitev rastlinskega materiala za preskušanje.

55 USRS je namreč ob upoštevanju načela dobrega upravljanja in nujnosti zagotovitve pravilnega poteka in učinkovitosti postopkov, in ker je menil – kot je razvidno iz točke 74 izpodbijane sodbe in česar pritožnici ne izpodbijata – da njegova prvotna zahteva ni bila natančna, lahko zahteval od KSB, naj mu pošlje rastlinski material, ki bo v skladu z novo zahtevo v posamezni zadevi.

56 V tem okviru, prvič, pritožnici ne moreta utemeljeno trditi, da bi moralo Splošno sodišče razsoditi, da bi moral USRS prijavo KSB za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti zavrniti na podlagi člena 61(1)(b) Uredbe št. 2100/94. Ta določba se namreč uporabi, če USRS ugotovi, da prijavitelj ni izpolnil zahteve v posamezni zadevi v predpisanem roku. Vendar pa je v obravnavanem primeru, kot je pravilno

ugotovilo Splošno sodišče, USRS menil, da KSB ni mogel spoštovati prvotne zahteve v posamezni zadevi, ker je bila ta zahteva nenatančna. Zato USRS prijave KSB za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti ni mogel zavrniti, ne da bi pri tem napačno uporabil pravo.

57 Drugič, v zvezi s trditvijo pritožnic, da bi moralo Splošno sodišče upoštevati slabo vero KSB, je treba ugotoviti, da pritožnici nista pojasnili, zakaj naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točki 80 izpodbijane sodbe razsodilo, da ravnanje KSB ni povezano z vprašanjem, ali ima USRS možnost odpraviti nenatančnosti svojih zahtev v posamezni zadevi.

58 Poleg tega je treba ugotoviti, da pritožnici nista predložili nobenega dokaza, ki bi lahko omajal to presojo.

59 Kar zadeva, na zadnjem mestu, zatrjevano kršitev člena 80 Uredbe št. 2100/94, zadošča opozoriti, da se ta določba nanaša le na primere, v katerih prijavitelj žlahtniteljske pravice v Skupnosti ni mogel spoštovati roka USRS. V obravnavani zadevi ni sporno, da so bile različne zahteve v posamezni zadevi, naslovljene na KSB po njegovi prijavi za žlahtniteljsko pravico v Skupnosti, postavljene v okviru istega postopka zaradi nenatančnosti prvega poziva s strani USRS, naj mu KSB pošlje material in dokumente, ki so potrebni za preizkus te prijave. Zato se člen 80 Uredbe št. 2100/94 v položaju, kakršen je ta v obravnavani zadevi, ne uporabi.

60 Drugi pritožbeni razlog je treba zato zavrniti kot neutemeljen.

61 Iz vseh zgornjih preudarkov je razvidno, da je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

62 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. USRS je predlagal, naj se pritožnicama naloži plačilo stroškov, in ker ti s svojimi predlogi nista uspeli, se jima naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbama Brookfield New Zealand Ltd in Elaris SNC se naloži plačilo stroškov.

Podpisi